

TEATRUL PENTRU COPII ȘI TINERET DIN IAȘI

Turneul bucureștean al Teatrului pentru copii și tineret din Iași a cuprins trei spectacole: *Povestea orașului fără iubire* de Lev Ustinov, în regia Sorinei Mirea, *Păpușile năzdrăvane* de Alecu Popovici și *Fram, ursul polar*, dramatizare după Cezar Petrescu, semnată — ca și concepția scenică a ambelor montări — de Constantin Brehnescu. Deși diferite ca factură estetică, adresându-se unor categorii de vîrstă felurite, cele trei reprezentații au, ca punct comun (și de onoare), aceeași aspirație: de a concretiza scenic, cit mai convingător, cuvintele înscrise pe frontispiciul teatrului — „animație, pantomimă, păpuși, poezie, măști”. Fiecare, în felul lui.

■ POVESTEA ORAȘULUI FĂRĂ IUBIRE de Lev Ustinov

Cunoscut din ce în ce mai mult ca un sensibil și inspirat autor de piese pentru copii, sovieticul Lev Ustinov face, din *Povestea orașului fără iubire*, o caldă pledoarie pentru prietenie și înțelegere între oameni, pentru iubire și poezie. Într-un oraș imaginar, în care dragostea a fost interzisă și în care locuitorii se salută cu formula „Blestem pe capul tău!”, sosește un Clovn ale cărui ris vesel și cîntec duios amenință „pacea” cetății, căci aduc pe fețele oamenilor zîmbetul de mult uitat. Autoritățile iau măsuri drastice, dar sămînța a încolțit și iubirea se va întoarce între mohorîtele ziduri.

Deslușind cu precizie sensurile moderne ale poveștii, a cărei rețetă este, în fond, cea a străvechului basm, regizoarea Sorina Mirea (de la Naționalul ieșean) a construit un spectacol care se îndepărtează considerabil de „stilul clasic” al teatrului pentru copii, mizînd, desigur, pe receptivitatea structural nouă a micului spectator contemporan. Astfel, păpușile nu mai sînt „îrmoase”, unele, nici tradiționale ca formă, actorii care interpretează străjile orașului poartă cagule care le ascund cu totul chipurile și au, ca arme, seringi imense. Clovnul este singurul personaj cu aparență și comportare umane etc. Din păcate, ideea regizorală,

Un spectacol care se îndepărtează de „stilul clasic” al teatrului pentru copii...

originală și subtilă, este în oarecare măsură compromisă de cadrul scenografic (autor, Antonio Albici) eteroclit, ingenios și mobil, dar prea marcat de o „estetică a urîtului” nu întotdeauna justificată, ca și de un ecleraj simbolic, dar excesiv de... sumbru — elemente discordante în raport cu muzica „normală”, cantabilă a lui Sabin Păuța. Excelenți, actorii-minuitori Liviu Smîntinică, Constantin Amuntenței, Cristina-Anca Ciubotaru și Nicolae Brehnescu (Clovnul).

■ PĂPUȘILE NĂZDRĂVANE de Alecu Popovici

Păpușile năzdrăvane de Alecu Popovici se adresează preșcolariilor și elevilor din primele clase, povestind, cu imaginație și umor, complotul pus la cale de păpușile părăsite, pentru a fi din nou luate în seamă de mica lor stăpînă. Perfect adecvat categoriei de vîrstă pomenite, spectacolul este viu și colorat, păpușile, expresive, dialogul cu publicul funcționează cu promptitudine, toate componentele montării — scenografia Marfei Axentii, muzica lui Cornel Slătinaru și jocul actorilor (unii dintre ei, și minuitori) Camelia Bujdei-Poenaru, Simona Agachi, Ortansa Stănescu, Constantin Ciofu și Mircea Sava — armonizîndu-se deplin, sub direcția de scenă a lui Constantin Brehnescu.

Montarea face apel la toate mijloacele de expresie...

FRAM, URSUL POLAR

dramatizare

de Constantin Brehnescu

Constantin Brehnescu este și autorul (ca semnatar al dramatizării și regizor) celui mai ambițios spectacol al turneului ieșean — *Fram, ursul polar*. Conceput pentru a pune în evidență calitățile trupei, acesta este axat nu pe înfățișarea peripețiilor lui Fram, ci pe evocarea atmosferei și figurilor cercului pe care-l părăsește și la care se reîntoarce eroul lui Cezar Petrescu. Ceea ce duce la o diluare a materialului narativ și la o oarecare fragilitate a construcției dramatice; minusurile sînt însă compensate de inventivitatea și bogăția imaginii scenice, care, în unele momente (cel al furtunii de pe mare, de pildă) este remarcabilă.

Reprezentativă pentru căutările colectivului artistic ieșean în direcția „teatrului total”, montarea face apel la toate mijloacele de expresie interpretative: pantomimă, acrobație, recitare, cîntec, dans, animație, teme înic stăpînite de protagoniști (Cristina-Anca Ciubotaru, Nicolae Brehnescu, Liviu Sminținică și excelenta Simona Agachi). Scenografia feerică (Marfa Axenti) și muzica strălucitoare sau melancolică (Sabin Păuțza) au un rol deloc negliabil în performanța artistică realizată de teatru cu acest spectacol.

Turneul a demonstrat convingător că programul estetic al Teatrului pentru copii și tineret din Iași — deschiderea către preferințele unui public nou, receptiv și variat, aspirația spre polivalența și modernitatea expresiei scenice, care să devină emblema unui „stil propriu”, aplul la dramaturgi și regizori consacrați, dar și încurajarea debuturilor — promite să se realizeze.

Alice GEORGESCU

●telex-„,teatrul“●telex-„,teatrul“●telex-„,teatrul“

(Continuare de la p. 133)
dintre ele sînt foarte izbutite, printre acestea numărîndu-se publicația băcăuană „Caietele Teatrului Bacovia”, care are o ținută culturală, nicio dată dezmințită. Altele devin un fel de „magazin” cu informații culese de prin revistele străine și cu însemnări de tot hazul (vorba vine!) despre viața teatrală. Părtea neplăcută e că unii secretari literari se apucă frenetic să editeze „Caiete”, în vreme ce spectacolele teatrelor lor sînt prezentate publicului prin niște fișuici zgribu-lite. ● Apropo de programele de sală: La Teatrul de păpuși din Timișoara s-a jucat Ultima licornă, dramatizare de Andrei

Ujică după Peter Beagle. Iată ce citim în caietul-program destinat spectatorilor: „Spectrul simbolic al licornei este cel mai larg cu putință, căci îl mărginește într-o parte materia fertilă, iar în cealaltă spiritul sublim. Licorna are, așadar, însușirea ambivalenței, însă nu într-o stare de echilibru întrucît sensurile ei multiple — puritate, augur favorabil, fast, putere regală, trup dorit, vestitor de ploaie etc. — alcătuiesc un curent ce se varsă, filtrîndu-se prin sublimare, dinspre materie către spirit”. Mămico, ce-i aia ambivalență? Sau trup dorit? ● Organizatorii „Săptămîinii teatrului de păpuși” de la Constanța

au editat, cu mijloace ieftine, economice, o foaie a festivalului, foarte amuzantă. N-ar putea face și organizatorii altor reuniuni teatrale un lucru asemănător? ● Al. Tocilescu repetă la Teatrul de Comedie piesa Concurs de frumusețe de Tudor Popescu. Interpreții sînt năucii (dar și incințați!) de ritmul în care repetă Tocilescu. ● Primul care ne anunță deschiderea stagiunii viitoare este Teatrul „Valea Jiului” din Petroșani, cu piesa În căutarea sensului pierdut de Ion Băieșu, în regia lui Marcel Șoma, și scenografia Elenei Buzdugan.

FAIMA